

REDACTIA
Arad, strada Aulich Nr. 1
ABONAMENTUL
pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 luna 2 cor.
- zil de Duminecă pe an
- 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.
manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:
Arad, strada Aulich Nr. 1
INSERȚIUNILE:
de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.
Serisori nefracate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

DOCUMENTE.

Desigur că toată suflarea românească din statul ungar a luat cu plăcere la cunoștință rezolvarea chestiei rentei școalelor române dela Brașov.

Se pare însă, că în ceea-ce privește satisfacția asupra chipului cum s-a rezolvat, ziarele noastre cotidiene nu o să exprime toate aceleași vederi.

Adevărat că „Tribuna“ dela 30 Ianuarie scrisese:

„Adecă cum? Să fim recunoșcători guvernului maghiar pentru că auzea privată pe o are biserica română din Brașov, de drept, și statul român, o ia el a mână și dă proprietarului legitim numai usufructul, ba și acela sub controlarea volnicosului usurpator, care întemeiat numai pe atotputernicia sa, și fără nici un titlu de drept, se instălanțește pe milionul parochiei Sfântului Nicolae?“

Va să zică aceleași păreri, pe care le-am exprimat și noi, fără să vinovățim însă pe nimeni, căci am declarat încă dela început: e treaba articulelor politice de dincolo să pomiseze asupra felului cum s'a rezolvat afacerea și să lămurească chestia învinuirii de „tradare“.

Noi, cari chiar eri, am declarat că nu vrem să ne certăm asupra unei chestii atât de mari, vom vorbi cu te.

La 12 Maiu 1898 „Telegraful român“ a scris următoarele:

„Enunțatiunile solemne făcute de se guvernului României în sinul corpului legislativ, în fața lumii și aplaudate de grupul legislativ, le considerăm de un pas în interesul deslegării finale a unei chestii de însemnătate culturală pentru statul nostru, ai căruia civi credințoi sunt 3 milioane de Români, carea — are — până aci, nici în România, nici noi, n'a fost tratată în mod corect și amna de două state vecine și amice, și în mod superficial și de o parte și de alta...“

„Cutezăm a afirma că, dacă guvernul României dela început ar fi studiat natura drept privat a acestor rente, cum dovește dl Sturdza că o a studiat, și s'ar fi să se așeze pe care, de și cam târziu, dar totuși odată se pune dl Sturdza, guvernul nostru, care pe atunci era din titlul lui Deák și nu era sub presiunea unei opinii publice atât de infectate de șovinism esagerat maghiar, ca cea actuală, ar fi luat măsurile prohibitive cari le-a luat, și biserica Sf. Nicolae din Brașov n'ar fi fost necesitată să renunțe la dreptul său proprietar al echivalentului unor bunuri în România sau să-și ridice renta pe cale confiscatorie.“

...Acum — tandem alquando — să vedem că chestiunea a intrat în ogra adevărată și sperăm că guvernul Român își va considera angajamentul luat în fața lumii de o poliță a vista, prezentată spre escomptaro...“

„Guvernul nostru însă, dacă până aci n'a știut, sau n'a voit să știe, că biserica Sf. Nicolae dela România nu sunt sub funcțiune, nici ajutor, ci o rentă de natură drept privat, acuma o știe dela locul și mai competent, dela guvernul României, încă dela un guvern cu care stă în raporturi foarte amicale, și avem tot drept să pretindem ca să nu mai lege bătălii politice de această rentă.“

În același an, 10 Decembre n., după ce negocierile diplomatice înaintaseră, dl Sturdza a adresat baro-

nului Aerenthal, ministru plenipotențiar în București al Austro-Ungariei următoarea notă diplomatică:

„In nota E. V. cu data dela 30 Septembrie 1898, sub Nr. 107, ați binevoit a resume punctele principale ale convorbirilor preschimbate între noi și privitoare la renta care figura de ani de zile în Budgetul român cu titlul de indemnitate, datorită bisericii Sfântului Nicolae și școalelor române din Brașov.“

„E V. mi-ați comunicat tot-deodată că ați binevoit a vă face pe lângă guvernul regal ungar interpretul propunerii mele, având scop a da acestei chestii o soluțiune echitabilă și compatibilă cu legea maghiară. Îmi fac o datorie a vă exprima mulțumirile mele pentru concursul binevoitor pe care E. V. mi-l-ați dat cu acest prilegiu în interesul bunelor raporturi dintre cele două țări și sper că veți urma a ajuta eforturile mele în același sens pentru a ajunge la regularea definitivă a acestei chestii.“

„Precum am avut onoarea a expune E. V., instituțiunile de cari este vorba s'au bucurat în cursul secolilor trecut de o serie de danii, cari le-au fost făcute de către diferiți domni din Moldova și din Muntenia, fie în moșii sau bani, fie în usufructuri sau venituri pentru vii, pășuni, sare și alte beneficii. Fără a discuta validitatea juridică actuală a acestor vechi documente, ar fi totuși încă de a lipsi biserica și școala menționate de venituri, cari își au originea în aceste titluri de ordine privată. Dintr'acest punct de vedere, sumele cari erau alocate prin bugetul român zișelor instituțiilor, nu pot fi considerate ca o subvențiune de stat, ci ca o despăgubire pentru drepturi private dobândite în trecut.“

„E. V. mă lașă să întrevăd posibilitatea, că pe această basă s'ar pute stabili o înțelegere cu guvernul regal ungar, și că astfel interesele legitime ale instituțiilor românești din Brașov ar fi salvate, fără a călca legile țării.“

„În acest scop, am onoarea a propune ca renta actuală de franci 38.500 să fie capitalizată în rentă română cu 4 % în valoare nominală de 962.500 lei, care ar fi remisă Arhiepiscopului Mitropolit ortodox din Sibiu cu titlu de indemnitate definitivă pentru rentele, la cari institutele sus menționate din Brașov aveau drept din trecut.“

„Dacă această soluțiune s'ar admite, ar rezulta ca sumele a căror plată a fost suspendată în ultimii ani să fie de asemenea versate celor în drept.“

„Îmi place să sper că guvernul regal al Ungariei, însufățit de aceleși simțăminte de conciliațiune cari inspiră propunerea mea, va binevoi a-și da adesiunea, adoptând o soluțiune satisfăcătoare pentru toate părțile în cauză și care corespunde cu relațiunile de amicie și de încredere reciprocă, a căror dezvoltare formează obiectul preocupării constante a guvernului M. S. Regelui.“

(ss) D. Sturdza.

Este în interesul nostru al tuturor, ca asupra unei afaceri de o însemnătate atât de mare, să cunoaștem toți întreg adevărul, tot ce se referă la actele cari au premers rezolvarea chestiei. Numai astfel vom putea judeca cu dreptate.

Așteptăm deci, ca atât „Gazeta“, cât și „Tribuna“ să reproducă actul de mai sus.

Vom reveni apoi și sperăm că ne vom înțelege frățeste asupra acestei chestii, care atât amar de vreme ne-a învățat.

Isi revin în fire Se pare că paroxizmul la care vor să împingă Kossuthiștii pe șovinisti a deșteptat într-o parte a presei maghiare oare-care îngrijiri.

Astfel „Pesti Hirlyap“ (nrul de la 5 Februarie) sub titlul „Absolutismul în Fiume“ scrie un articol cu adevărat senzațional: condamnă pe Bánffy că în chip volnic a vrut să înăbușe sentimentul național al Fiumaniilor. Îndeosebi acuză pe Dárday, comisarul guvernial trimis să studieze afacerile, să raporteze și cât a stat acolo — să cărmuiască. Zice că în chipul acesta afacerea numai s'a înveninat și toate demonstrațiunile d'acum nu sunt de cât urmări firești — rearfianea — sistemului de domnie a lui Bánffy.

Și mai senzațional e apoi „Budapesti Napló“, organul lui Széll. Într'un articol de fond, o upându-se de campania „națională“ a lui Komjáthy, o condamnă aspru, spunând că șovinismul, iub reia de neam, nu însemnează de naționalizarea altor neamuri.

Eată, între altele, ce scrie „Budapesti Napló“:

„Un confrate mai tiner („Magyar Szó“) care nu face secret din legăturile sale cu fostul prim-ministru, lauda eri pe Bánffy pentru volnicia, ba chiar — să citim textul — pentru brutalitatea sa în politica naționalităților. Noi însă, din contra, în politica de naționalități a erei noue lăudăm tocmai faptul că nu e volnică, nici bădărană, ci — deși severă — se prezintă însă sub forme de civilizație. Șovinismul adecă nu e de loc incompatibil cu aceste forme. Neamul și-l poate ori și cine iubi și în chipul omului civilizat; pentru a ne apăra nația și păzi interesele ei, brutalitatea nu este de neapărată trebuință. Dacă asta ar fi măsura naționalismului în politică, atunci cei cu rămani mai tari ar fi și bărbații de stat mai mari.“

Vs fi înțeles oare, nobilul baron Bánffy?

Autonomia catolicilor.

În 3 Febr. congresul intruit pentru dezbaterea asupra autonomiei catolice și-a continuat lucrările. Neînd de față primarele, ședința a fost presidată de contele Szijáry Gyula. Cel dintâiu orator a fost profesorul de universitate Dr. Kiss János, care într-o vorbire mai lungă a arătat terenul de lucrare ce li-se poate da elementului mirean în cadrele autonomiei, apoi preoțimii și Monarhului, ca celui mai înalt patron al bisericii. A indicat mai departe, că n'are nici un temei presupunerea, ca și când autonomia catolică ar fi un „circulus vitiosus“, ci tocmai din contra un „circulus virtuosus“, căci ea ar avé să potențeze conștiința publicului catolic. Al doilea a vorbit Horánszky Nándor, care, în conșonanță cu vederile guvernului, a prezentat o propunere privitor la administrarea și controlarea fondurilor și a fundațiunilor, cerând ca propunerea să fie primită în general, ear înainte de-a ajunge în dezbateri speciale, ea să fie predată unei comisii cu îndrumarea, ca în ce privește administrarea și controlarea fondurilor, apoi afaceria în eșămământului și a educațiunii și, în fine, sporirea venitelor să se pună în înțelegere cu factorii competenți: cu prelații și cu guvernul, pentru statorirea competenței autonomiei. Despre lucrarea sa apoi comisia să-și facă raportul în plenul congresului. Propunerea lui Horánszky a provocat o discuție aprinsă, al cărei autor a fost marele ales Ugron Gábor. Cu toate astea ea a fost admisă ca obiect pentru dezbateri în general.

Cel din urmă vorbitor al ședinței a fost profesorul de universitate Sággy Gyula, care a spriginit o altă propunere, a minorității congresului, în contrast cu cea făcută de Horánszky.

Proxima ședință s'a statorit pe a treia zi, Luni, când poate va ajunge la vot propunerea făcută de Horánszky.

Din Dietă.

(Chestia Ovreilor în parlament.)

Ședința de Sâmbătă (3 Febr. n.) a fost una din cele mai interesante în sesiunea actuală a Dietei ungare, întru cât adecă eu răsuna într'însa și glasuri despre o chestie, ce în reprezentanța, atât de puțin firească, a țării noastre foarte rar a fost până acum pomenită. A fost anume vorba despre ovreimea cutropitoare din nenorocita noastră patrie.

Aproape întreaga ședință a fost ocupată cu două vorbiri ale celor doi deputați din partidul catolic-poporal: Buzáth Ferencz și Zmeskál Zoltán, la dezbateri asupra bugetului.

Din lungă vorbire obiectivă a deputatului Buzáth dăm aci numai parte în care se accentuează urgia ovreiască, ce se descarcă în capul cetățeanului creștin și de baștină al țării.

După părerea vorbitorului, și năvala Ovreilor în țeară este o chestie socială, în care densusul vede cauza celor mai multe miseri și rele în mijlocul populațiunii. „Nu ajunge însă numai a constata reul — zice, — cum a făcut ministrul-president la o interpelație a vorbitorului, ci trebuie a se trage din aceasta și consecvențele, dacă nu vom să dăm pradă peririi satele de miș din populația țării. Aceste existenți dubii — ovreii — se furizează în țeară și se așează ca locuitori — fără îngăduința de cetățenie — prin sate, exercită drepturi cetățenești, fără a fi încetățeniți. Față cu acești parveniți legea din Ungaria nu are, nu voește să aibă putere. — Mai mult!“

„După ce s'au așezat prin satele din țeară, acești venetici ovrei își au singura ocupațiune specială: usura sau cămătăria. Legea despre usura o cunoș și Ovrei dintro toate legile țării; aceasta singură e tradusă și în limba ovreiască. O studiază, ca să nu ajungă în conflict cu ea, și tocmai din această pricină Ovrei cultivă cămătăria în ascuns: în părțile muntoase cu vite, ear la șes cu cereale.“

Cum se întemplă aceasta și ce groaznice sunt rezultatele ei în

mijlocul poporului, oratorul se provoacă numai la imensa mulțime de date oficiale, cari sosesc la ministerul de agricultură; dar și din acestea numai câteva casuri amintește, căci ar fi o muncă enormă a le face pomelnicul.

Cetind din datele ce le are, vorbitorul arată, că la ori-ce negustorie Ovreur lucrează cu profit enorm, ținând în mâinile sale întreagă viața populației: toată agoniseala și întregul viitor al bietului plugar, pe care și-l face sclav al său în înțelesul strins al cuvântului. Arată cu cifre camătăria uriașă, prin care negustorul ovreu despoaie cetățenimea creștină a țării. Sunt enorme casurile, când Ovreur, fie în daraveri cu vite, fie cu cereale, stoarce din bietul țeran camătă de 110 fl. dela sută.

Tot numai la Ovrei se constată și acea mișelie, că birtașii și comercianții în stare bună nu plătesc cu anii nici dările, ci se lasă în restanță până-ce la un moment binevenit se scapă de această îndatorire. Ear casuri, cum ovreur știe să se substragă și dela serviciul militar, sunt nenumărate. Se folosesc și aci de cele mai mari ticăloșii, înșelând comisiunile de asentare.

Braț la braț cu miseria ce o lasă în urma sa Ovreur, este și demoralizația, care știe s'o producă atât în mijlocul poporului, cât și în sus în clasa funcționarilor mai ales administrativi. E raritate, indeosebi în Ungaria-de-sus, când bietul țeran poate să capete dreptate înaintea legii față cu negustorul jidan. Căci acesta pășește cu două arme: cu felul său de-a corupe și cu terorizarea. Pe unde mai ales se sporesc acești venetici (în comitatele de Nord ale țării), acolo este în mare pericol chiar și siguranța publică, fiindcă acești imigrați sunt agresivi ca niște sălbateci.

În continuarea vorbirii sale, deputatul Buzăth arată, cum din pricina Ovreurilor populația (indeosebi Rutenii și Slovaci) pierde, se prăpădește văzând cu ochii.

Combate cu asprime ideea nenorocită a guvernului unguresc, care a recipiat pe Ovrei; tot asemenea și defectuositațile legilor pentru usură și cărciumărit, cari ocrotesc acest

element destructiv în paguba populației. Oratorul cere, ca legile pentru usură și cărciumărit să fie de urgență modificate și anume pe temeiul tristelor experiențe făcute până acum, dacă e să se scape dela peire sute de mii și chiar milioane din numărul populației.

Trecând la chestia ovreiască în special, vorbitorul urmează:

„Cu chestia aceasta oamenii numai bucuros nu se ocupă, căci azi ovreimea atât pe terenul comercial și financiar, cât și pe cel politic a ajuns la o putere atât de mare, că abia va fi existând vr'un ram al vieții publice, care să nu fie legat strins de elementul ovreiesc. Fără de nici o condiție prealabilă jidovimea a fost egal-indreptățită, recipiată și prin aceasta a dobândit drepturi pe cari nu le are în nici un stat din lume. De drepturi totdeauna sunt legate și îndatoriri. Îndatoriri însă ovreimea până azi n'a cunoscut nici odată; ea totdeauna le a neglijent și le a nesocotit.

Pe la sate, din nimica toată, Ovreur se îmbogățește înșelând și jăfuind. apoi se asează la oraș, unde duce adevărată viață de boier.

Cere sanarea rēului prin mijloacele cele mai radicale și cu cea mai posibilă urgență.

Războiul buro-englez.

Sâmbăta trecută ear s'au petrecut lupte mai mărunte între Buri și Englezi, din cari biruitori au eșit Buri. O telegramă din Londra spune, că de astădată pierderile Englezilor sunt numai 10 morți și 20 răniți.

Cu data 5 Februarie n. se telegrafează din Durban: Un raport din Noudweni (dela granița Natalului) spune, că Buri necontenti își îngrădesc acolo tunuri, cari stăpănesc întreaga linie dela Noudweni până la Vryheid. Drumul e asediat de o mulțime de soldați Buri, cari sunt aduși din Ladysmith, Durban și Dundee, ca să împedice înaintarea Englezilor pe pământul Zulu.

Ziarul „War-News” comunică știrea, că comandantul suprem englez Roberts a cerut de la guvern să i-se trimită în Africa 90.000 de oameni. La cererea comandantului guvernul a răspuns, că i-se va tri-

mite imediat. În același timp guvernul Engliterii a hotărât, că din nou va introduce în practică vechea lege militară, care chiamă sub arme pe toți bărbații neînșurați, cari sunt în vîrstă între 18 și 30 de ani. Cele 90.000 de oameni cerute de Roberts se vor recruta astfel, că 40.000 vor fi înrolați dintre vechii rezerviști, ear 50.000 ca voluntari.

Eată acum știrile mai noi:

Londra, 5 Febr. Ziarele de Duminec publică știrea că noaptea de 3 spre 4 Febr. Buller a trecut Tugela și merge spre Ladysmith. Censura militară nu va permite însă știri până ce orașul nu va fi luat. (Atunci va trebui să așteptăm încă mult. Redacția).

Ladysmith, 4 Februarie. Ieri toată ziua s'a auzit șgomotul împușcăturilor tunurilor lui Buller. Buri însă earăși stau concentrați, în număr mare, în giurul nostru. Ei au mai adus un tun mare și l'au așezat pe dealul Surprise.

Buri trag de altfel în continuu asupra orașului. Locuitorii și soldații fiind însă ascunși prin pivnițe, ghiuețele Burilor nu fac stricăciuni mari.

LONDRA, 5 Febr. Ministerul de războiu desminte știrea că Buller ar fi trecut Tugela.

Cutropirea ovreiască în România.

Ultimul recensământ al populației țării arată — scrie „Apărarea Națională” — că Iașul, vechiul oraș istoric, capitala falnică a Moldovei, numără 75.277 de suflete, din care Ovrei sunt 48.530, ear Români sunt 26.747.

Se vede dar, că Români nu numai că sunt în minoritate în vechiul scaun al Domniilor lor, dar încă sunt în minoritate înfimă, sunt întrecuți de Ovrei cu două treimi. Iașul nu mai este un oraș românesc. Iașul a fost cucerit de evrei și dacă n'ar fi reședința a unui mare număr de autorități și instituții mari, n'ar mai rămâne nici o aparență măcar, că Iașul este un oraș românesc. Așa, cum este el acum, el pare un oraș evreiesc, pe care l'ar ocupa statul român prin armata și funcționarii săi.

Iașul, capitala lui Ioan Vodă cel cumplit, și a lui Vasile Lupu, rivalul lui Matei Basarab, renăscătorul neamului românesc, a devenit astăzi oraș evreiesc.

Din Austria.

Circulara lui Körber. Ministrul presdint Dr. Körber, în calitate sa de conștator al ministerului de interne, a adresat următorul circular către toți șefii țărilor austriace: „Din încrederea M. Sale apostolică c.r. numit fiind ministru-președinte și încredințat tot-odată cu conducerea ministerului de interne, am luat în seamă conștințerea cerea afacerilor și am onorat a aduce la cunoștință în cele următoare principii la care după părerea mea, le află juste de Van fi urmate de oficiile statului în activitatea lor oficială. Oficiile să urmeze strict legile existente și în casuri unde au să dea Mar sau să dispună după șocotința proprie, șoc, să fie călăuzite exclusiv de consideratiunile obiective, având în vedere prosperitatea țării și porațiunii O normă fixă trebuie să fie, șoc, cererilor, ce nu din cause legale sau publice sunt a se respinge, să li-se dea Vici cultare făcând abstracție de consideratiunile pușin importante. Oficiile de prima instanță prin aceasta vor scuti de-o parte popoș și șuinea de-a pierde timp, muncă și cheltuieli de altă parte însă vor implini datoria legală de-a veni în ajutorul părților ce învoacă. Tot așa cer, ca toate agende șocul fie prompt resolve, ear comunicația șocul fie-care, fără deosebire de vază și șocul să fie ireproșabilă. Funcționarii, stând se vo șocul M. Sale, totdeauna au să aibă vedere, că sunt chemați ca în cercul de activitate să promoveze binele public, să protejeze dezvoltarea culturală și economică. De aceea nu este ie ajuns, dar să își implinesc punctual serviciul lor regulat și este o datorie a lor ca cu ochi ageri observe toate necesitațile poporului, și este necesar acolo să dea inițiativa, dela intervențiunea lor pot aștepta un șocul de folositor.

„O astfel de activitate circumspectă și preventoare este cu atât mai necesară, cât ea este temeliea vazei și influenței de ciulul. A griji de această vază este datoria principală a oficiilor.

„Eu șocotesc, că la aceasta mai ușor se poate ajunge prin un contact neîntrerunț și plin de încredere cu populațiunea; totuși însă aștept, că în cazul unei încercări a urzire sau a unei violări faptime a vazei oficiului, cum și în cazul turburării publice se vor aplica toate mijloacele ce oferă legea. În interesul administrației imparțiale sunt șocul a cere cu insistență, și nici un funcționar, când are a implini datoriile sale de șocul, să nu arete șocul de șocul sau politic. Și afară de șocul funcționarii au să manifeste tactul cuvoșat în așteptare, că aceste principii vor fi șocul observate, cer ca ele să fie aduse la cunoștința funcționarilor subordinați. Totodată, vă rog să binevoiți a-mi acorda șocul d-voastre pentru implinirea datoriilor șocul stre comune”.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

PAGINI DIN ISTORIE.

— Un discurs al lui Ioan Brătianu. — (Urmare.)

Dar' a mai zis d-sa: După ce aș fost la Livadia, aș făcut ceva și mai mult: pe cât nimic nu vă da dreptul să șgândăriți lucrurile, aș venit și de bunăvoie ne-aș creat o situație foarte periculoasă, încât eu, care sunt de alte idei, mă ved pus în poziție de a protesta.

Et bine, dlor, vedem că imperiul otoman dă o constituțiune, nu numai posesiunilor sale, ci ne înglobează și pe noi într'însa, căci nu poate fi îndoială, când vorbește de provincii privilegiate, că nu ne cuprinde și pe noi. Știți cine nu poate să războvească? Aceia cari numai la ocașuni își aduc aminte de România, ear nu aceia cari în tot momentul au vegherea lor așintiș asupra intereselor și viitorului ei. Nu știm ce-a ce se petrece în Austria, în Turcia și aiurea, ca să putem judeca dacă drepturile României sunt sau nu în pericol. Nu știm cari sunt ideile pretențiunilor partidul numit juna Turcie, care astăzi e la putere. Jura Turcie, care și-a făcut educațiunea sa în Europa, care a văzut pe Anstria și alte imperii cum au putut să se desvolte, voeste astăzi să imite exemplul lor pentru a regenera imperiul otoman. Așa cum au făcut Francii când au cucerit pe Gall, cum

a făcut Anglia și mai cu seamă cum văzurăm pe Austria și pe Ungaria, așa voeste acest partid a reorganiza astăzi Turcia. Onor. dn Blaremburg, care ceteste așa de mult, trebuia să fi cetit publicațiunile junel Turcii în Franția, ca să se fi asigurat cari sunt ideile, principiile și aspirațiunile acestui partid. Midhad-pașa, care astăzi este la putere, e mare vizir, voeste să realizeze această idee himerică, și zic himerică, fiindcă astăzi nu mai este cu puțină Turciei a o realiza.

Ar fi putut-o face în secolii aceia când individualitatea națională nu era încă destul de dezvoltată în popoare și dacă naționalitatea Otomană ar fi fost de aceeași religioș; dar' astăzi e peste puțină, fiind că individualitațile naționale sunt destul de dezvoltate ca să mai poată fi absorbite.

Dlor, dacă ar fi să ni-se facă o imputare, este tocmai că nu am protestat din primul moment când am văzut această constituțiune: căci noi am șis ca dl Blaremburg, aide să ne facem că nu înțelegem. Am primit însă o depeșă de la agentul nostru din Constantinopol, de la generalul Ioan Ghica, ale cărui sentimente naționale și patriotice, negreșit că nu dl Blaremburg le va pune în dubiu, am primit o depeșă de la generalul Ghica, care prin pozițiunea d-sale acolo trebuia să știe cari sunt provinciile Otomane despre cari vorbește constituțiunea turcească, și d-sa ne depeșează îndată ca bun Român, și ne deșteaptă cari sunt datoriile noastre, arătându-ne articolele din acea constituțiune cari privesc la țeara noastră. Noi însă,

fiindcă știam că sunt oameni cari au prea multă încredere în înțelepciunea Turciei și putea să ne facă o acusare, îndată am depeșat agentului nostru și i-am zis: Nu credem în interpretațiunea d-tale, poate să te înșeli, întreabă pe înalta Poartă, cari sunt acele provincii privilegiate fiindcă, stat vecin, ne interesează și pe noi ca să știm. Puteam să fim mai corecți?

(Prea bine! prea bine!)

Și agentul nostru generalul Ghica răspunde, după ce depeșa a fost trei zile întâziată, fără-ca să știm din ce întemplare, căci am primit-o la 31 seara, pe când noi depeșasem la 29 Decemvrie — răspunde că a văzut pe Savfet-pașa, care i-a declarat în mod categoric că acolo, unde se vorbește de șefii de provincii turcești se înțelese România, Sêrbia și Egiptul și atunci D. Ghica a zis lui Savfet Pașa: Excelență, te gândești la gravitatea situațiunei? Fiind că eu am să comunic această oficial guvernului meu? Și Excelență Sa a afirmat din nou, că România e provincie turcească! După o asemenea declarațiune, credeți oare d-voastră că noi am avut așa de puțină conștință în sentimentul de demnitate al României, încât am simțit nevoie să vă cer d-voastră permisiviunea ca să protestăm? Nu, dlor, am venit să vă consultăm, am venit în șocul secretă să vă ară șocul situațiunea, pentru ca d-voastră, Corpurile legitimoare, cari reprezentați țeara, d-voastră să protestați, ca să se vadă că nu numai guvernul, ci țeara întreagă protestă, și cu aceasta să se dea mai multă putere protestului nostru. (Aplause prelungite).

Nu că ne era teamă nouă că ne veți Poartă mite odată înaintea Curții de casașie șocul fiind că am protestat pentru drepturile șocul căci am fi fost fericiți ca odată mai noi să fi fost trimiși în pușcărie protestate pentru drepturile țării (aplause).

Dar' zice Onor. dl Blaremburg, și trebuie singur de ideia aceasta, că nu aveți, un nevoie de protest, fiind că ar fi o desfiș patri care s'ar face Puterilor garante, dacă Turș ce s'ar avea asemenea pretențiunil asupra țării noastre. Mai întâiu întreb pe dl Blaremburg și voeste d-sa ca Puterile garante să fie șocul geloase de cât noi de drepturile României. Voeste ca ele să simtă mai întâiu șocul turile cari se dau drepturilor României? Și d' fi chiar pentru România o rusine, dacă șocul lăsa să stea în nepășare și în indiferență așteptând ca protestul să vie din altă parte, cât de la dânsa. Cum, dlor? să șocul avem noi nici curajul de a protesta?

Apoi onor. dn Blaremburg spune Poarta a avut aceste pretențiuni de miori asupra noastră, și că guvernul de țării făcea mai bine, să revindică alte d' turl pe cari Poarta nu ni le recunoș. Prin urmare, d-sa singur mărturisesc Poarta încă ne facă de drepturile șocul stre, și chiar din teritoriul nostru, și șocul sta cu conștințimentul Puterilor garante, nenorocire: dar am onoare a'i spune d' Sur că această revendicare am făcut-o, că șocul lângă agentul nostru de la Constantinopol avem și un trimis extra-ordinar care șocul încercinș să sprijine aceste cereri. Din căuta putea să ne ceară explicațiunil în această privință, și ar fi văzut că noi am șocul s'ar toate demersurile pentru ca să înduplecăm noi

NOUȚĂȚI

Arad, 5 Februarie 1900.

Iubileul Mitropolitului Dr. Mihalyi. În mormântul din urmă „Unirea” din Blaj scrie: 14 Febr. n. în ziua întimpinării Domnului se împlinește un pătrar de veac de când P. Sa Mitropolitul Victor a fost ridicat treapta arhieriească prin marele mitrop. ncea. O zi însemnată pentru biserica noastră și de o neîngăduită importanță pentru ce o serbează. În ce privește Blajul și seara tinerimea de la toate școlile din oraș, având în frunte orchestra studenților, porni din curtea gimnasiului purtând steagul și încușurând piața iluminată va merge la reședința mitropolită. Aici se va cânta un imn festiv și apoi prof. Alexiu va saluta pe inbilanțele. După saluarea aceasta, cântând corul un întreg, „să trăiească!” va răspunde Mitropolitul, după care sunetul muzicii și aclamările publicului conduc la porii înapoi spre curtea gimnasiului. Mercuri va fi liturgie solemnă cu măreașă asistență de preoți; va cânta un mixt al prof. Murșan. Priceasna, „Omul inimii mele” va fi cântată de trei coruri. După sf. liturgie diferiții deputați vor prezenta Escel. Spre a-l felicita.

Bieții Ruteni! Foia catolică „Magyar Hír” are știrea, că comisiunea regnicole emisă pentru „regularea” chestiunii rutenilor se va întruni din nou în 12 Februarie a. c. în Munkács sub prezidenția bispocului Fircák Gyula, având să se sfășiască asupra chestiei rutene.

Bieții Ruteni! Cine o să-ți mai feriască și pe ei!

† **Virgil Popea**, unul din tinerii noștri de valoare, fiul d. lui Ioan Popea, profesorul iubit din Brașov, s'a sinucis în București. Asupra dramei acesteia dureroase, care aduce jale în atâtea familii române, s'au înțeles de la noi, „Drapelul” de Sâmbătă următoarele amănunte:

„Astă dimineață la orele 7, în strada Constantin, la casa cu Nr. 17, s'a sinucis trăgându-și un foc de revolver în gură, studentul Virgil Popea, absolvent al școlii de medicină din capitală. Moartea a fost instantanee. Causa care l'a împins la acest desnodământ fatal este o boală curabilă. Nenorocitul student în ultimul timp își dădea foarte bine seama că nimic nu mai putea să-l readucă la o viață sănătoasă. Pentru el, ros de viermele distructiv al boalei, viața nu mai valora nimic. Învinurile îndurate îl torturau cumplit, îl mucea pe fie-care chipă. Uneori când se căuta să nu mai simțea durerile așa de mari, este de viață îl făcea să mai sperie în dreptare, în însănoșire. Consulta tot ce

poartă. În fața conferințelor cari sunt deschise, ca să regulate, să aplanze, acele lecții cari se ridică în contra drepturii noastre, și cea mai importantă din acestea este chestiunii este aceea a neutralității noastre. Un deputat ca onor. dn Blaremberg trebuie să fie străin de toate aceste lucruri, un om politic de importanță d-sale, patriotul d-sale, nu poate să nu știe ce se lucrează în țară și în străinătate întru interesele României, mai cu seamă în toți acei cari au avut asemenea minți sunt amici ai d-sale, pe cari putea să întrebe care le-a fost misiunea și ce vultate au dobândit; a fost dl Ioan Ghica, fost dl C. A. Rosetti, este acum dl D. Brătianu, mai toți amicii d-sale, cu te că onorab. dl Blaremberg zicea într-o că din nenorocire noi ne împărțim în două tabere, unul cari voim să mai câștigăm ceva și alții cari se mulțumesc să se scure, să scape neatinși din o situațiune de difiică. Eu însă cred că în privința meselor României în fața străinilor toți a de cât același interes, același sentiment, de a câștiga când poate să câștige, de a se strecura atunci când nu e de alt alt de cât a căuta să ne strecurăm. cred, domnilor, că noi v'am dat dovezi ajuns despre moderațiunea noastră.

Suntem de opt luni la putere, și știți sentimentele de vecinătate, de interese care ar fi să ne împingă și pe noi peste țară. Cu toate acestea, am fost prudenți, căutat să ne sustragem din această furcă ridicată asupra Orientului întreg, și să ar fi putut ridica și asupra României; și noi am voit să fim prudenți ca să

știința medicală pute să-și descopere talismanul binefăcător, tot ce învățase și nu învățase în cărțile de medicină. Se ducea la colegii lui, la mai marii săi, doctori erudiți, cerea vindecarea tuturoa. Li mai rămăsese ca medicament alimător al suferinței speranță! Cât de deșartă li fu și această speranță. De două zile nefericitul student își perdu și singura hrană, speranța. Închis în odaia lui, mîntea îl îndrepta spre locul celor adormiți, spre locașul de veci, al fie-cărui, spre mormânt. Plan după plan mîntea lui născocea, de cum ar putea, mai lesne, mai fără durere, a-și curma zilele, a rupe firul vieții atât de nefericită. Și mîntea lui s'a oprit la eugatul că un singur glonte de armă poate sfârși mizeria boalei, și planul odată făcut, fu pus în aplicare azi dimineață. O detunătură, după care urmă o cădere, apoi liniștea urmă.”

Mult îndurerătorii membri ai familiei trimitem sincere condoleanțe.”

Antisemitismul în România se lățește mereu, ceea-ce numai bucura ne poate pe toți, și ut fiind cât de periculos și de cutropitor este elementul ovreiesc pentru toate popoarele creștine. În București a apărut și ni-se trimite deja al treilea ziar antisemit. Numele acestuia este: „Apărarea Națională”, care s'a pus în serviciul poporului și al societății creștine din țară, combatând și biciuind cu asprime blăstămiștile și orgiile ovreiești. Li dorim succese mari!

„Frăția” este numele unei reuniuni naționale din București, care ne trimite un raport despre activitatea sa și darea de seamă pe anul 1899. Președintele reuniunii este dl comerciant Ign. Mircea, licențiat în drept. Din raportul despre mersul reuniunii se vede, că ea cu cele mai oneste mijloace tinde spre cel mai nobil scop. — Li dorim succese mari și prosperitate.

„România Jună” din Viena și-a constituit noul comitet în următorul mod: Președinte, med. Titu Perșia. Vicepreședinte: jur. Cain Brediceanu. Secretar I.: tehn. Romulus Pop, Secretar II.: tehn. Iosif Vancea. Cassar: med. Ricard Linche. Controlor: tehn. Aurel Sauciali. Bibliotecar: tehn. Ilariu Sassu. Econom: med. Ilie Ganea.

„Raportul Periodic Ilustrat” al Librării diecesane din Caransebeș. A apărut tocmai acum un bogat raport periodic despre cărțile, tipărițiileși mai ales despre ornatele și recușitele bisericesti aflătoare de vânzare la Librăria diecesană din Ca-

merităm aprobarea Europei întregi. Cu toate acestea, am avut nenorocirea să vedem pe onorab. domn Blaremberg în Cameră, și pe dl Deșliu în Senat, făcându-ne acuzări că n'am păzit neutralitatea pe deplin. D. Blaremberg a avut imprudența să releveze chestiunea trecerii voluntarilor din Rusia în Serbia. Ei bine, d-lor, noi n'am făcut nici mai mult, nici mai puțin de cât ceea ce a făcut Austria, care este una din Puterile cele mari, și care în această luptă are în joc interesele sale mai mult de cât noi.

Cu toate acestea Austria a lăsat să treacă pe la dinsa voluntari, și aceasta petru că sunt alte interese mult mai mari, și mai întemeiate de cât acelea ale unei absolute neutralități. Nici una din Puteri nu ni-a zis să n' lăsam să treacă voluntarii, cari de altminteri erau simpli călători cu pașapoarte în regulă. Și când a fost a se prevedea un războiu iminent între Rusia și Turcia și am întrebat ce se face cu noi? nici una din Puteri nu ni-a zis nici să primim, nici să nu fim țărți în curențul acestui războiu. Nimeni nu ni-a spus nici că ne va ajuta, nici că nu ne va ajuta. Toți ni-au zis: laissez faire, laissez passer. Prin urmare, d-lor, lăsarea trecerii voluntarilor n'a fost nici ideia noastră, nici a vreunei Puteri; a fost o necesitate, căreia nimeni nu se putea opune. Vedeți dar că sunt împrejurări de aceea, în cari drepturile noastre nu pot să ne serve la nimic.

(Va urma).

ransebeș. Administrațiunea acestei Librării poate servi On. public și comunelor bisericesti nu numai cu lucrurile, ce se țin de tipografie și de librărie, ci ea și-a procurat totodată și un mare deposit de ornate și recușite bisericesti, care toate sunt lucrate din material solid și după ritul nostru ortodox. Acest „Raport Periodic Ilustrat” se trimite la cerere gratuit ori-și-cărui, dacă-l poștește.

A apărut: „Extras din tarifele de poștă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900”. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de coroane, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se poate procura dela librăria arhidieceșană în Sibiu, cu prețul de 20 fileri.

Serum contra boalelor nervoase. În ședința Academiei române de la 14 Ianuarie a. c. dl Dr. Victor Babeș vorbește de rezultatele obținute cu serum artificial preparat din crăeri de herbece. Prin injecțiuni cu acest serum bolnavii de maladii nervoase simt o ameliorare spre bine. După îndelungate experiențe s'a observat, că cu acest serum se pot vindeca melancolia, semiepilepsia și pulsațiunea exagerată. Când ne gândim, că boala veacului sunt afecțiunile nervoase, nu putem din destul să ne bucurăm de această prea bună veste.

Reuniuni de femei. „Unirea” și-se scrie, că în comuna Săbad, distr. Murș, preotul Petru Suciu și în Feneșul său, preotul Ștef. Rogan din Cluș au înființat reuniuni de femei pentru îngrijirea și înfrumțeșarea bisericilor. Salutăm cu bucurie acest pas vrednic de laudă și dorim să-și afle cât mai mulți imitatori.

Un mare duce rus în rolul lui „Hamlet”. — După cum se scrie din Petersburg, în iarna asta se vor arangea la curtea țărului mai multe serbări și petreceri, între care și 6 reprezentanții teatrale. Ele se vor ține în „Ermitage”. Cea mai interesantă din aceste reprezentații va fi „Hamlet”, care va avea loc la 30 Ianuarie v. Rolurile cele mai însemnate în această piesă vor fi jucute de persoane din societatea cea mai înaltă a Petrosburgului. Marele duce Constantin va juca rolul lui Hamlet; A. S. I. a tradus această piesă în limba rusă, el este președintele academiei imperiale rusești și este cunoscut ca poet delicat. Atât țarul, cât și țarina vor asista la această reprezentație. Decorul și costumele vor fi splendide.

Revoluția de palat în China. O stare din izvor autentic seosește la Viena, că schimbarea petrecută pe tronul Chinei și revoluția de palat, urmată de aceasta, sunt un obiect de viie discuție în care își are partea sa și Austro Ungaria, al cărei drapel asemenea fălșie în apele Chinei. În cercurile diplomatice e una și aceeași părerea, că în procederea comună a puterilor interesate în chestie nu s'a ivit nici un fel de piedecă. Că Rusia ar fi fost autorul loviturii de stat în China, se desminte în chipul cel mai hotărât. Credința în cercurile diplomatice din Viena este, că acțiunile noului guvern chinez, dacă în faptă ar deveni ofensive față cu străinii, ele s'ar îndrepta și în contra Rusiei, ca și contra celorlalte puteri europene.

Sfârșitul dragostei. În 19 Februarie st. n. se va desbete un interesant proces criminal înaintea curții cu jurați din Orașea mare. În fața legii va sta un anume Bajó Lajos, corteș renumit nu numai în Salonta, de unde este, ci până chiar și în departări mari. Nu însă pentru asta e împrecinat di Bajó, ci pentru — aventuri de dragoste, în familia altuia, deși el însuși e om cu familie.

Se îndrăgise anume în soția lui Bonczos Ferencz, tot din Salonta și trăise cu dinsa multă vreme în relații neiertate. În cele din urmă însă femeii și-se urise de el și a căutat cu ori-ce preț să rupă cu din-

sul. Bajó însă mereu insista să aibă dragostea ei și mai departe. Ca totuși să se scape în fine de el, femeia s'a înțeles cu bărbatul său și, dându-i un randevu, l'a lăsat să bubue la ușă până ce bărbatul ei a eșit pe fereaștră și însoțit de un cumnat, — împreună au dat năvală asupra îndrăgitudului Bajó, slobozind mai multe împușcături asupra lui.

La împușcături lor însă a răspuns și Bajó, care cu un glonț de revolver a culcat la pământ pe bărbatul amantei sale. Altfel lucrul s'a întâmplat tocmai contrar voinței femeii, pe care apucătură a costat-o moartea soțului ei. Pentru crima aceasta va avea acum să-și ia pedeapsa amoresatul corteș Bajó Lajos.

Grevele. Din orașul Teplitz se vestește, că în 3 Februarie n. numărul greviștilor de acolo se urcă la 1375, și că 833 muncitori au fost dați afară din lucru. În același timp se vestea și din Komotau, că în Bartelsdorf a fost o adunare de femei în număr de 500. Oratorii adunării au îndemnat pe greviști la continuarea grevelor. Lipsa de cărbune devine tot mai simțită pe zi ce trece.

Necrolog. Primim următorul necrolog: „Cu inimă înfrântă de durere aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, prietenilor și cunoșcuților, că scumpa și în veci neuitata noastră fica respective soră: Sidonia, elevă în clasa III la școala de stat din Făget, după un morb relativ scurt dar plin de suferințe și-a dat nobilul și nevinovatul său suflet în mâinile creatorului Marți la 18/30 Ianuarie 1900, la oarele 11 sara.

„Scumpele ei oșimeinte s'au așezat spre vecinica odihnă Joi în 20 Ianuarie 1 Februarie 1900 în cimitierul ortodox român din Făget.”

Rachita la 20 Ian. 1 Febr. 1900. Alexandru Jucu, ca tată parochial ort. român al Rachitei Versavia Jucu, n.șec. Sudresian ca mamă, dimpreună cu fiilor Ioan stud. cl. II gimn. și Alexandru.”

„Dormi în pace suflet blând!”

Vinzarea galeriei de tablouri a lui Borghese.—Bacelli, ministrul de culte al Italiei, a făcut cunoscut familiei princiare Borghese că Statul italian voește să cumpere galeria de tablouri a prinților Borghese, în care se află „Amorul cereș și pământean” al lui Tizian, precum și „Inmormântarea lui Raphael”, este celebră în Europa. Valoarea acestei galerii a fost apreciată de Piancastelli, marele critic artistic la suma 5.730.000 franci. Tabloul lui Tizian face 4.000.000 franci, chiar Rothschild din Paris a oferit pentru acest tablou 6.000.000 franci. Tabloul lui Raphael prețuiește cam 1/2 milion franci. Este foarte dubios ca familia Borghese să primească această ofertă a Statului Italian.

ULTIME ȘTIRI

Londra, 5 Februarie. Cu data 3 l. c. n. și-se raportează din Durban agenței „Reuter”: Un curier indigen spune, că la 31 Ianuarie Burit au atacat N. Kout-ul, rezidența guvernului zuluciferilor. Burit cari aveau și tunuri, au constrins pe guvernorul să capituleze. Guvernorul împreună cu toți membrii oficalului său au căzut prinși în mâinile Burilor.

CALINDARUL NOSTRU

PE ANUL VISECT 1900
SE AFLĂ DE VÎNZARE

LA
ADMINISTRAȚIA

„TRIBUNEI POPORULUI”.

PREȚUL 80 cr.—60 FILERI.

VÎNZĂTORILOR SE DĂ UN RABAT DE 20%

Acest calendar, bun și ieftin, cuprinde pe lângă partea calendaristică și articole dela literații distinși I. Slavici, G. Coșbuc, Vasile Goldiș, Enea Hodoș, Uncheașul etc.

Fiecare Român să grăbească a-și cumpăra acest calendar făcut anume pentru-ca să găsească în el lucruri plăcute toți cărturarilor.

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Red. respons.: Ioan Russu Șirliann.

O carte bună. Distinsul nostru profesor din Braşov, Dl. Vasile Goldiş a lucrat o folositoare carte şcolară: „Geografia pentru şcolile populare, întocmită pe baza planului Ministerial de învăţământ. Partea primă (pentru clasele III şi IV), cu numeroase ilustraţii şi harte colorate.” Editura librăriei Ciureu Braşov. Preţul unui exemplar 35 cr. Materialul tractat se estinde pe 68 pagini, în ordinea următoare: 1. Regiunile lumii, 2. Comuna, 3. Locuitorii şi ocupaţiunea lor, 4. Religiuinea şi limba locuitorilor, 5. Hotarul comunei, 6. Drumurile, 7. Apele curgătoare, 8. Apele stătătoare, 9. Mijloacele de comunicaţiune, 10. Insulă, peninsulă, golf, 11. Sesul, 12. Dealuri şi văi, 13. Orizontul, 14. Desemnarea regiunilor lumii, 15. Harta, 16. Cercul, 17. Cemitatul, 18. Ungaria. — II. „Ungaria şi Europa.” (Materialul clasei a IV a.) Ținutul muntos din Sudost, Câmpia Ungariei, Ținutul muntos Nordestic, Ținutul muntos Nordvestic, Ținutul deluros Sudvestic. Oraşul Fiume şi Ținutul lui. Ungaria în genere. Țerile aparţinătoare Ungariei. Europa în genere. La toate capitulele e alăturată câte o hartă colorată.

O recomandăm cu toată căldura învăţătorilor noştri.

Exerciţii intuitive şi gimnastice, manual pentru învăţătorii şcolilor populare române, întocmit după plan, de Ioan Tuduceşcu, învăţător în Lipova. Ediţia a III. Preţul unui exemplar: 30 cruceri.

O nouă carte folositoare. Sub titlul: „Amicul Poporului, îndreptător în cauze administrative şi judecătoreşti pentru poporul român, de Titu Vuculescu, pretor, a apărut tocmai acum în tipografia „Tribunei Poporului” în Arad o carte în adevăr folositoare pentru popor. Ea se extinde pe 148 pagini, în format 8° mare, cu un tipar frumos şi bine îngrijit, broşată elegant şi scrisă într-un limbaj la înţelesul poporului. Cuprinsul pe scurt al bogatului material al cărţii este următorul:

I. Agricultură. — II. Ape (mori de apă navigare, broduri, plute). — III. Boalele şi păstrarea vitelor. — IV. Cauze comunale. — V. Drumuri şi vama. — VI. Finanziere VII. Industrie. — VIII. Judecătoria. — IX. Matriculele de stat. — X. Militare. — XI. Mine (Ocnărit). — XII. Moştenire. — XIII. Ordinea publică (Ajutor la nenorociri, Aducerea puştilor din altă ţară, Apa de sodă, Ajutorarea săracilor, Adunări publice, Afacerea cu zăloage, Boalele epidemice, Birturi, Curăţirea coşurilor (hornuri), Curăţirea uliţelor, Calea ferată, Cetăţenia de stat, Escortarea, Edificări, Instruarea în joc, Invenţiuni (descoperiri) Le-ga de presă, Lucruri găsite, Măsurarea bucatelor, Monumente istorice, Ospătării, Plata medicului, Piaţa (Târguri), Poştă, Privilegii (Patente), Paza contra focului, Societăţi (bănci, case de păstrare), Site de aramă, Sărenţe, Săminte de bucate, Instanţieri, Şcoală secretă, Ținerea cânilor, Trecerea în altă ţară, Tipografie, Vânzarea bureţilor, Vânzarea de puşti şi prav de puşcă, Veninuri). — XIV. Orfanale. — XV. Păduri. — XVI. Pescui XVII. Religione. — XVIII. coală — XIX. Sănătatea publică. — XX. Servitori. — XXI. Vénat.

Ori-ce daraveri, pe cari poporul le are aproape zilnic atât cu diregătorii administrative, cât şi cu judecătoriale din patrie, carturarii din popor le află în cartea: aceasta toate la un loc, bine lămurite şi spuse în limbă populară şi înţeleasă de toţi.

Preţul acestei cărţi folositoare este numai 1 coroană (50 cruceri) şi se poate comanda atât la autor în M.-Pécska, cât şi la administraţiunea „Tribunei Poporului”.

„Drepturile, datorinţele şi responsabilitatea membrilor de direcţiune”, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcţionar la „Albina”. Carte foarte importantă pentru membrii din direcţiunea tuturor institutelor de bani şi a ori-cărora societăţi pe acţii. Costă 1 fl. 50.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustraţiuni, cu un bogat şi variat cuprins literar.

Preţul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a şi-l procura sunt rugaţi

a se adresa la

Administraţia „Tribunei Poporului”

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAŢIA

„Tribunei Poporului”.

A apărut

Şi să află de vânzare la administraţia „Trib. Poporului”

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru” — pe 1900. preţul	cor. — 60 fil.
2.) „Amicu Poporului” — de Titu Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Preţul	„ 1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcăţean, preţul	„ 2.— „
4.) „Judecătoriile cu juraţii” — de Teodor V. Păcăţeanu, preţul	„ —80 „
5.) „Libertatea” — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcăţeanu, preţul	„ 2.— „
6.) „Principiile politice”, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcăţeanu — preţul	„ 4.— „
7.) „Caractere morale” — exemple şi sentinţe culese din istoriile şi literaturile popoarelor vechi şi moderne, de Ioan Popea, profesor în Braşov. Preţul.	„ 2.50 „
8.) „Răsboiul pentru neatârare” şi „Povestea unei coroane de oţel” ambele de George Coşbuc. Preţul Răsboiului	„ 1.20 „
Preţul „Coroanei”	„ 1.60 „
9.) „Din vremuri apuse” — de Judita Secula născ. Truţia — preţul	„ 1.— „
10.) „Vieritul” — de Petru Vancu, preţul	„ 1.— „
11.) „Teoria Dramei” — de Dr. Iosif Blaga. Preţul:	„ 3.60 „
12.) „Juvenilia” — de Sextil Puşcariu. Preţ:	„ 1.60 „
13.) „Cuvântări bisericesti” — traduse de Ioan Genţ. Preţ.	„ 5.— „
14.) „Pribeag” — de Ioan Iosif Sceopul, preţ	„ 1.50 „
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom” (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învăţător în Arad. Aceasta liturgie conţine toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci şi sărbători. Pe lângă acestea mai conţine irmoase pricisne şi un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta şi numai pe 2—3 voci. Preţul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.